

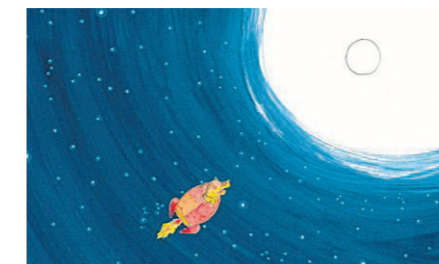
“No sé jugar amb màscares, amics. Estimo massa les paraules nostres de molts llavis de cendra, crit i flama.” **Maria Àngels Anglada**

ESTILS

Un diàleg ple d'humanitat

Durant la seva greu malaltia, la coneguda cardiòloga Magda Heras va voler aplicar el mateix rigor que havia dedicat a la ciència en l'autenticitat de les seves oracions. El llibre *Correspondència*, Setembre 2012 - Agost 2014 recull l'intens contacte amb Ignasi Fossas, l'actual prior de Montserrat.

Contes i benestar

El proper dijous 10, a les 18:30, la Biblioteca Jaume Fuster (Pl. de Lesseps, 20-22, Barcelona) acull l'acte “Una tarda de contes per viure millor” dirigit a famílies, mestres, terapeutes i creatius, amb Pep Duran, contacontes, Eva Bach, pedagoga, Joan Garriga, psicòleg, i l'editora Inés Castel-Branco.

Opinió

GETTY

Coreografia i paisatge

JORDI MAS
COREÒGRAF I BALLARÍ

De la mateixa manera que el paisatge és un fet cultural, dinàmic i en condició canviant, la dansa és una experiència humana interactiva i oberta, estretament lligada a la consciència.

Per parlar avui de dansa, cal fer referència a tot allò que forma part dels processos de creació de les imatges que ens fem del món en què vivim. Alguns elements possibles que integren aquesta capacitat imaginativa són: el temps del cos i de la vida, la natura, el clima, el paisatge i les alteracions que provenen de l'ambient, així com els universos simbòlics, la massa infinita de fluxos d'informació o les connexions amb els diferents objectes de les realitats plurals. Tots ells condicionen les apreciacions que ens fem dels llocs i fan emergir les afectivitats que ens originen els paisatges quotidians.

Gràcies a interactuar amb el paisatge des d'una visió en la qual el nostre cos és una entitat ambiental, amb peculiaritats orgàniques que influeixen en el medi on està situat, la dansa dibuixa l'espai, reproduint i fent visible el significat velat que guarden els llocs. L'acte creatiu fa que els contextos es transformin, propiciant, així, noves narratives territorials.

No obstant això, ens ha d'interessar el que no és tan evident en la percepció del paisatge, incorporant una visió holística i entenent que aquest aprenentatge és fruit d'una immersió multisensorial, com a cos viu que som, en estat de present perpetu.

Gaudir de paisatges agradables, harmònics i no degradats és un dret, i el fet d'incorporar el cos, els sentits i l'expressió artística reforça la identificació amb l'entorn, ajuda a la creació de significats compartits i possibilita l'aparició de nous valors, ampliant d'aquesta manera la sensibilitat paisatgística. —

Vincles
Gaudir de paisatges agradables i harmònics és un dret, i el fet d'incorporar el cos, els sentits i l'expressió artística reforça la identificació amb l'entorn

Sissoko i Segal: música per adormir ferres

El duo proposa una elegant resistència al fanatisme

DÍDAC P. LAGARRIGA
BARCELONA

Hi ha un pensament ferotge. Pensament, i no impuls, perquè està elaborat intel·lectualment, raonat. I ferotge perquè agredeix i imposa. El podem trobar en l'anomenat “fonamentalisme religiós”, però és una llàstima utilitzar un terme tan precís i necessari com “fonamentalisme”, perquè dels fonaments no en podem prescindir. “Extremisme” és també ambigu quan realça la qüestió del lloc i la pertinença: ¿qui se situa als extrems, qui al centre, qui els supera i qui no pot entrar-hi? “Radical” està també tergiversat, ja que prové de radix, és a dir, les arrels. Sembla, doncs, que predomini la voluntat d'estigmatitzar l'aprofundiment en les matèries, censurar-ne la cerca dels fonaments i les arrels i transitar per totes les parts, també pels extrems. Aquestes etiquetes es volen pal·liar amb termes com “moderat”, el que encara accentua més la idea de quedar-nos surant a la superfície -sense anar als fonaments. Contraposar les figures del fonamentalista i la del moderat en una qüestió com la religiosa és donar per fet que, en els fonaments, en les arrels, s'hi amaga la llavor del mal i que, per tant, només el moderat és capaç de refrenar i desoir les crides al deliri i la ira que, en essència, formen les bases de les seves creences. És un joc ambigu i, sovint, malintencionat.

Deixem d'unir antagonics
Si deixem d'utilitzar qualificatius com el de fonamentalisme per referir-nos als que es mouen guiats per un pensament ferotge deixarem, a més, d'avaluar -encara que sigui inconscientment- les seves accions. Si el pensament ferotge articula un discurs amb el qual cometre les pitjors atrocitats, situar-lo en l'àmbit d'acció d'una religió sempre serà tergiversador, per molt que els propis autors d'aquest pensament ferotge reivindicuin una filiació es-

piritual concreta i, en conseqüència, se sentin còmodes quan els identifiquem com ells volen. Des d'aquesta perspectiva, etiquetes tan popularitzades com “terrorisme islàmic” no tenen cap sentit per ser dos qualificatius antagonics, de la mateixa manera que Yeshayahu Leibowitz, professor de química i erudit rabí israelià, compara l'actuació dels que assassinen en nom de la religió jueva “amb un escorxadador impur que recorre al rabí per demanar-li un ganivet kosher per a la matança del porc”.

Hi ha un pensament, doncs, que no és fonamentalista, ni radical, ni extremista, però sí ferotge. Aterridorament ferotge. A vegades s'amaga darrera de tradicions religioses, d'altres sota banderes o grans paraules, com “drets humans” o “democràcia”. La seva actuació, però, és similar, carregada d'ira, cega cap a la vida, imposant i repressora. Del tot agressiva.

¿Es pot combatre una cosa així, tan desmesurada i àvida de sang, amb estratègies completament oposades, subtils, poietitzades, que fomentin la serenitat i la connexió amb un mateix i, per tant, amb els demés? Si més no, cal intentar-ho.

Una de les preses preferides d'aquest pensament ferotge amagat dins d'una carcassa religiosa, en aquest cas islàmica, és la música. El seu odi és tan gran que, allà on s'estén la xacra, ataquen, prioritàriament, tota recreació sonora. Que l'islam i la música casen és un fet històric i sociològic, només cal guiar-nos per l'enorme riquesa d'estils musicals que han nascut i encara neixen en tot el món islàmic. Els que ataquen la música en nom de l'islam no es poden basar en l'Alcorà, doncs allà no s'hi recull cap prohibició d'aquest tipus, sinó en dubtoses narracions de la primera comunitat de musulmans, malgrat que aquestes han estat descartades i titllades de manipulacions posteriors per part dels principals juristes i pensadors de tots els temps. Aquesta idiosincràsia ha propiciat l'omnipresència de la música en la majoria de societats de majoria musulmana i

Ballaké Sissoko amb Vincent Segal. CLAUDE GASSIAN

l'ús d'instruments en molts actes rituals, en especial els de remembrança a Déu.

Música de nit

Mali és un d'aquests països que es declara majoritàriament musulmà i on la música forma part dels seus fonaments. El pensament ferotge va agredir Tombuctú i altres zones carismàtiques del país africà i, en primer lloc, va fer callar la música. Mesos després, el mateix pensament ferotge agredia París i el món plorava. Quan els carers cridaven *Je suis Charlie*, el parisenc Vincent Segal va agafar el seu violoncel i es va enlairar cap a Bamako. A la capital de Mali l'esperava, kora en mà, el seu amic Ballaké Sissoko. Feia sis anys, el 2009, havien enregistrat el seu primer i únic disc fins el moment, l'internacionalment aclamat *Chamber music*. En un context tacat de sang, amb un París commocionat i un Mali constantment atacat per una mateixa ferocitat, el duo va decidir tornar a fer allò que tant necessitem: una música que adormi a la fera.

Diuen els dos músics, que els primers dies del seu retrobament pujaven cada nit al terrat de la casa de Sissoko al barri de Ntomikorobougou de la capital maliana i es posaven a tocar cadascú les seves cordes que bressolaven el son del veïnat. D'aquest diàleg íntim en surten les primeres cançons del disc que ha editat el segell francès No format! i que titulen, de manera explícita, *Musique de nuit*. Acompanyant el reguitzell de melodies, sentim els bells d'un xai o, de lluny, les sirenes d'una ambulància. Durant el dia, van a l'estudi de gravació Bogolan, autèntica llar de la música africana, per acabar les cançons. Segal i Sissoko no són la prova de que dues cultures diferents poden trobar-se, tot el contrari: és el mateix esperit, la mateixa saba respectuosa i vitalitzadora, que no coneix fronteres i que facilita aquest tipus de relacions. Mali i França, com molts altres indrets, es veuen sacsejats per un mateix pensament ferotge que enarbora diferents banderes i credos. Al bell mig, subtilment presents, dos músics puguen al terrat i fan parlar el vent. Una vibració, dolça i emotiva, capaç d'arribar als fonaments de la condició humana per asserenar-la. Les ferres saben que, si l'escollten, dormiran: per això odien tan la música i per això també estan tan allunyats de qualsevol regulació social que es fonamenti, radicalment, en la convivència, l'harmonia i la pau. —

CONSCIÈNCIA D'ARA
Cada dijous
I la setmana que ve:
David Loy: a la recerca d'un budisme actual

6 PLANS PER AL CAP DE SETMANA

Títol de dos línies de text

285 cc Text basics primer paragraf Quisque convallis nisl in justo rhoncus vitae laoreet magna semper. Quisque interdum tempor viverra. Quisque ultrices augue vitae leo

Títol de dos línies de text

285 cc Text basics primer paragraf Quisque convallis nisl in justo rhoncus vitae laoreet magna semper. Quisque interdum tempor viverra. Quisque ultrices augue vitae leo

Títol de dos línies de text

285 cc Text basics primer paragraf Quisque convallis nisl in justo rhoncus vitae laoreet magna semper. Quisque interdum tempor viverra. Quisque ultrices augue vitae leo

Títol de dos línies de text

285 cc Text basics primer paragraf Quisque convallis nisl in justo rhoncus vitae laoreet magna semper. Quisque interdum tempor viverra. Quisque ultrices augue vitae leo

Títol de dos línies de text

285 cc Text basics primer paragraf Quisque convallis nisl in justo rhoncus vitae laoreet magna semper. Quisque interdum tempor viverra. Quisque ultrices augue vitae leo

Títol de dos línies de text

285 cc Text basics primer paragraf Quisque convallis nisl in justo rhoncus vitae laoreet magna semper. Quisque interdum tempor viverra. Quisque ultrices augue vitae leo